

Η εορτή της Σύναξης των Αγίων Αρχαγγέλων στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Η εορτή της Σύναξης των Αγίων Αρχαγγέλων Μιχαήλ, Γαβριήλ και πασών των Ασωμάτων Δυνάμεων εορτάσθηκε στον ομώνυμο Ιερό Ναό στην Ιόππη (αρχαία ονομασία της πόλης Γιάφα), και στην ομώνυμη Ιερά Μονή στα Ιεροσόλυμα, τη Δευτέρα 8/21 Νοεμβρίου.

Διαβάστε το δελτίο Τύπου του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων:

Α. Εις Ιόππην, εις τον Ιερόν Ναόν των Αρχαγγέλων εις την αρχαίαν Ιόππην (Jaffa), τον οποίον Ναόν ανήγειρε μετά την ολοσχερή εκ πυρκαϊάς καταστροφήν του

παλαιού ο Ηγούμενος Σεβασμιώτατος [Αρχιεπίσκοπος Ιόππης](#) κ. Δαμασκηνός.

Της θείας Λειτουργίας εν αυτώ προεξήρξεν η Α.Θ.Μ. ο Πατήρ ημών και [Πατριάρχης Ιεροσολύμων](#) κ.κ. Θεόφιλος συλλειτουργούντων Αυτώ του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακού, του εκ της Εκκλησίας της Ελλάδος παρεπιδημούντος Μητροπολίτου Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνου, του ηγουμένου Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Ιόππης κ. Δαμασκηνού, του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίας κ. Αριστάρχου, Αγιοταφитών Ιερομονάχων ως του Γέροντος Καμαράση Αρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, του Αρχιμανδρίτου π. Ιερωνύμου, του Αρχιμανδρίτου π. Νήφωνος, Αραβοφώνων Πρεσβυτέρων, Ιερέων εξ Ελλάδος ως Αρχιμανδρίτου π. Τιμοθέου της Ιεράς Μητροπόλεως Φλωρίνης, του Αρχidiaκόνου π. Μάρκου και των Ιεροδιακόνων π. Ευλογίου και π. Δοσιθέου, ψάλλοντος ψάλτου εξ Ελλάδος ελληνιστί δεξιά, ψαλλούσης και της χορωδίας της Κοινότητος Ιόππης ελληνιστί και αραβιστί αριστερά, παρουσία του Πρέσβεως της Ελλάδος εις Τελ Αβίβ κ. Κυριακού Λουκάκη και στρατιωτικού ακολούθου και προσευχομένου του ποιμνίου της Ιόππης και μελών της Ρωσοφώνου και Ρουμανοφώνου Κοινότητος του Πατριαρχείου εν ευλαβεία πολλή.

Το κήρυγμα του Πατριάρχου Ιεροσολύμων:

«Εὐλογεῖτε τόν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοί ἰσχύϊ ποιοῦντες τόν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ· εὐλογεῖτε τόν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοί αὐτοῦ ποιοῦντες τό θέλημα αὐτοῦ», ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Αἱ νοεραὶ τάξεις τῶν ἀσωμάτων Ἀγγελικῶν δυνάμεων συνήγαγον πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ φερωνύμῳ Ναῷ αὐτῶν, ἐν τῇ ἀγιογραφικῇ καὶ ἱστορικῇ ὑμῶν πόλει Ἰόππῃ, ἵνα λατρευτικῶς ἐορτάσωμεν τήν Σύναξιν τῶν Ἀρχιστρατῆγων αὐτῶν Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων ἀύλων καὶ οὐρανίων ταγμάτων.

Τὰ οὐράνια καὶ ἄϋλα ταῦτα τάγματα, τὰ ὅποια μνημονεύονται εἰς τὰς ἁγίας Γραφάς, τήν τε Παλαιάν καὶ Καινὴν Διαθήκην, εἶναι ἐννέα καὶ διακρίνονται διὰ τῆς

ονομασίας αὐτῶν ὡς: Σεραφεὶμ, Χερουβεὶμ, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἐξουσίαι, Ἀρχαί, Δυνάμεις, Ἀρχάγγελοι καὶ Ἄγγελοι. Πρώτιστος καὶ οὐσιαστικός σκοπὸς τούτων εἶναι ἡ ἀκατάπαυστος δοξολογία τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ, κατὰ τὴν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τοῦ μεγαλοφωνοτάτου Ἡσαΐου λέγοντος: «Καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ ἀπέθανεν Ὁζίας ὁ βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ· καὶ Σεραφίμ εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ, καὶ ταῖς μέν δυσὶ κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκάλυπτον τοὺς πόδας καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο· καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἔλεγον· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ», (Ἡσαΐου 6,1-3).

Κατὰ δὲ τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν, τὸν ἀναφερόμενον εἰς τὸ χαρμόσυνον μήνυμα πρὸς τοὺς ποιμένας ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου: «ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυὶδ», λέγει, «ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ αἰνούντων τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων: δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», (Λουκ. 2, 11-14).

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν φύσιν καὶ ιδιότητα τῶν ἀγγέλων, ὁ θεῖος Παῦλος λέγει, ὅτι οὗτοι [οἱ Ἄγγελοι] «εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν», (Ἑβρ. 1,14). Ἑρμηνεύων τοὺς λόγους τούτους τοῦ Παύλου ὁ Ἅγιος Θεοφύλακτος λέγει: «Ἐπαίρει [= διεγείρει] τὰ φρονήματα τῶν ἀκροατῶν, δεικνὺς πολλὴν περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ τὴν κηδεμονίαν, εἶγε ἀγγέλους τοὺς ὑπερέχοντας ἡμῶν ἔταξε διακονεῖν τὰ πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν. Τοῦτο ἐξ ἄλλου ἐπιβεβαιώνουν καὶ οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου λέγοντος: «Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε ἐνός τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γάρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντός βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς», (Ματθ. 18,10). Εἰς τὸ σχόλιόν του ὁ Ζιγαβηνὸς λέγει, ὅτι «οἱ ἄγγελοι τοσαύτην εἰς Θεὸν ἔχοντες παρρησίαν ὡς διὰ παντός ἐν οὐρανοῖς ὁρᾷ τὸν Θεόν».

Ὅντως, οἱ ἄγγελοι ὑφίστανται ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἔνθα βλέπουσι τὸν Θεὸν Πατέρα. Καὶ τοῦτο διότι, ὡς λέγει ὁ ψαλμωδός: «Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει», (Ψαλμ. 102,19). Ἡ δὲ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἡ δεσπόζουσα ἢ μᾶλλον ἐπεκτεινομένη ἐφ' ὅλης τῆς κτίσεως, δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν δημιουργίαν τοῦ σύμπαντος κόσμου ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου, τοῦ ὁποίου ὁ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ πλασθεὶς ἄνθρωπος (Πρβλ. Γένεσις. 1,2) ἀποτελεῖ τὴν κορωνίδα.

Ἀξιοσημείωτον ὅτι τὸ μὲν «κατ'εἰκόνα» ἀναφέρεται εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, τὸ δὲ «καθ' ὁμοίωσιν» εἰς τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ, δηλαδή τὴν ἐλευθέραν θέλησιν τοῦ ἀνθρώπου διὰ νὰ γίνῃ τέλειος. Ἄς ἀκούσωμεν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου: «Τὸ μὲν κατ' εἰκόνα φύσει δέδοται ἡμῖν, τὸ δὲ καθ' ὁμοίωσιν ἐκ προαιρέσεως καὶ οἴκοθεν

[κατ' οἰκείαν κρίσιν] κατορθοῦμεν ὕστερον».

Μέ ἄλλα λόγια, τό καθ' ὁμοίωσιν ἀρχίζει ἀπό τήν ἐπίγειον ἡμῶν ζωήν καί κορυφοῦται εἰς τήν ἐπουράνιον ζωήν, ὅπου «ὅμοιοι Αὐτῷ [τῷ Θεῷ] ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα αὐτόν καθώς ἐστίν», (Α' Ἰωάν. 3,2). Καί ἀληθῶς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος, ὅσον καιρόν εὕρισκόμεθα εἰς τό φθαρτόν τοῦτο σῶμα στενάζομεν, διότι μέ πολύν πόθον ἐπιθυμοῦμεν νά φορέσωμεν ἐπάνω μας σάν ἄλλον ἔνδυμα τήν μόνιμον κατοικίαν μας, ἡ ὁποία θά μᾶς δοθῇ ἀπό τόν οὐρανόν. «Καί γάρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τό οἰκητήριον ἡμῶν τό ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες», (Β' Κορ. 5,2).

Ἐκ τῆς μονίμου ἐν οὐρανοῖς κατοικίας ἐκπέμπεται ἡ χάρις τῆς ἀφθαρσίας. Καί τοῦτο, διότι πάντες οἱ κατοικοῦντες τήν οὐράνιον πόλιν, «ἐννοῶ τά τάγματα τῶν ἁγίων Ἀγγέλων φέρουσι ἄφθαρτα σώματα», λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας. «Ὅτι δοτόν τό χρῆμα ἐστί», «καί διά τοῦτο πάντας τούς τήν ἄνωθεν οἰκοῦντες, πάλιν φημί δὴ τά τῶν ἀγγέλων συντάγματα ἐν ἀφθάρτοις εἶναι σώμασιν».

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία τιμᾷ καί γεραίρει τήν σύναξιν τῶν ἁγίων Ἀσωμάτων καί οὐρανίων ταγμάτων καί δὴ τοῦ ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ καί τοῦ διαπρεπεστάτου αὐτῶν Μιχαήλ τοῦ Ταξιάρχου, διότι οὗτοι ἐπέδειξαν πολλές χάριτας καί εὐεργεσίας εἰς τό ἀνθρώπινον ἡμῶν γένος. Ἐπὶ πλέον ὁ Ταξίαρχος τῶν ἀγγέλων Μιχαήλ εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος συνήγαγε τά τάγματα τῶν ἀγγέλων καί εἶπεν: «Πρόσχωμεν», ὅταν εἶδε τόν ἀποστάτην ἄγγελον, δηλονότι τόν ἀλαζονευόμενον Σατανᾶν πεσόντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς ἠκούσαμεν εἰς τό σημερινόν εὐαγγελικόν ἀνάγνωσμα τοῦ Κυρίου, λέγοντος εἰς τούς μαθητάς αὐτοῦ: «Ἐθεώρουν τόν Σατανᾶν ὡς ἄστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα», (Λουκ. 10,18).

Ἑρμηνεύων τόν ὡς ἄνω λόγον τοῦ Κυρίου, ὁ Μέγας Βασίλειος λέγει ὅτι ὁ Σατάν ἐξέπεσε τῆς ἐξουσίας τήν ὁποίαν εἶχεν: «τουτέστι τῆς οἰκείας ἀρχῆς ἐκπεσόντα καί κάτω γενόμενον, ἵνα πατῇται ὑπὸ τῶν εἰς Χριστόν ἠλπικόντων».

Τό «Πρόσχωμεν» τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ ἀφ' ἑνός, καί τό παράγγελμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ: «πλήν ἐν τούτῳ μή χαίρετε, ὅτι τά πνεύματα ὑμῶν ὑποτάσσεται· χαίρετε δέ ὅτι τά ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς», (Λουκ. 10, 20) ἀφ' ἑτέρου, ἀπευθύνονται καί εἰς ἡμᾶς, τούς ἀναγεννηθέντας καί ἐλπίζοντας εἰς Χριστόν σταυρωθέντα καί ἀναστάντα, ὡς κηρύττει ὁ Ἀπόστόλος Πέτρος: «Εὐλογητός ὁ Θεός καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τό πολύ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν», (Α' Πέτρ. 1,3).

Διό καί ἡμεῖς μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ εἴπωμεν: «Ὅπου ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε,

ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γάρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἑωσφόρος· Διό αἰτοῦμέν σε τά πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τά καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεςον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιύμνητε Μιχαήλ Ἀρχάγγελε», Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα Χριστούγεννα!»

Τὴν μεσημβρίαν ἠκολούθησε δεξίωσις καί Τράπεζα παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δαμασκηνοῦ.

Β. Εἰς Ἱεροσόλυμα, εἰς τὴν ἐν τῇ Παλαιᾷ Πόλει τῶν Ἱεροσολύμων Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἀρχαγγέλων, εἰς τὴν ὁποίαν προεξήρξε τοῦ **Εσπερινού** ἀφ' ἐσπέρας ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς αὐτῆς καὶ ἀνακαινιστὴς τοῦ Ναοῦ αὐτῆς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος, συλλειτουργοῦντων τοῦ Γέροντος Δραγουμάνου Ἀρχιμανδρίτου π. Ματθαίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, τοῦ Ἱεροδιακόνου Συμεὼν ψαλλόντων τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου μετὰ τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών καὶ μετεχόντων ἐν κατανυκτικῇ προσευχῇ Ἑλληνοφώνων, Ἀραβοφώνων καὶ ἄλλων πιστῶν καὶ μοναχῶν. Τὴν πρωΐαν προεξήρξε τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλος, συλλειτουργοῦντων τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Διονυσίου, τοῦ π. Νεκταρίου καὶ τῶν Ἱεροδιακόνων π. Συμεὼν καὶ π. Πατρικίου, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Ευαγγέλου Βλιώρα.

Την Αρχιερατικήν Συνοδείαν και το εκκλησίασμα εδεξιώθη ο ηγούμενος της Μονής Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος.

